

ingen Bestemmelser, der berettiger Arbejdsløshedsfonden til at kontrolere; heri maa Mindretallet se en væsentlig Mangel.

Man har i Erindring de mange uheldige Sider, der i de nærmeste Aar før Gennemførelsen af Lov Nr. 529 af 22. December 1921 knyttedes til Kommunernes frie Bestemmelsesret med Hensyn til Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Personer, som ikke længere kunde faa vedtægtsmæssig Hjælp. En ny *lovordnet* Form, der bygger paa samme Mangel paa Princip, kan Mindretallet derfor ikke tiltræde.

Hertil kommer, at ved en midlertidig Lovgivning som den her foreslaaede vil man — efter Mindretallets Mening — lægge væsentlige Hindringer i Vejen for Genoptagelse af et energisk Arbejde for Oprettelse af Krisekasser, hvilken Vej til Støtte for arbejdsløse, der har opbrugt anden Hjælp, Mindretallet langt foretrækker for den her anviste.

Medens tidligere Lovgivning, selv om den med Hensyn til fortsat Hjælp med Rette favoriserede Arbejdsløsheds-kassemedlemmer, dog ogsaa aabnede Adgang for Ikke-Medlemmer til Hjælp, tager nærværende Lovforslag slet intet Hensyn til saadanne, hvilket Mindretallet ikke kan billige.

Vel er i Henhold til § 3 Gyldighedstiden begrænset, men ikke til nogen bestemt Dato. Den er gjort afhængig af Vedtagelsen af en ny Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring og kan saaledes befrygtes at blive lang, hvorved Mindretallet af ovennævnte Grunde maa nære den største Betænkelighed.

Men hertil kommer som afgørende for Mindretallet, at Arbejdsløshedsfonden efter dets Forvisning ingenlunde, hvis den fortsat i kommende Krisetider skal faa Betydning til Støtte for arbejdsløse, kan bære den Udgift, som en saadan Lovgivning vil foranledige.« Mindretallet anførte herom, at det ikke kunde godkende Rigtigheden af det Udgiftstal — højst 5 Mill. Kr. aarlig —, som var angivet i Bemærkningerne til Lovforslaget, og det følte sig ingenlunde overbevist om, at Udgifterne vil kunne holdes under denne Grænse, ved den ovenomtalte Redegørelse fra Statens Direktorat for Arbejdsanvisningen.

Mindretallet sluttede med at udtale: »Ved Lov Nr. 124 af 4. April 1928 blev der ydet Støtte til saadanne Kommuner, som i Vinteren 1927—28 havde haft stærkt forøgede Hjelpekasseudgifter til arbejdsløse. Mindretallet mener, at en tilsvarende Vej muligt bør følges, hvad Udgifterne i Vinteren 1928—29 angaar, hvis det, efter at der er foretaget fornøden Undersøgelse af Aarsagen til Hjelpekasseudgifternes store Vækst, maatte vise sig, at Arbejdsløsheden har haft aldeles overvejende Indflydelse herpaa. Hvorvidt der med den